त्यागिन् (von त्यज्ञ oder त्याग) adj. P.3, 2, 142. 1) verlassend, im Stich lassend, verstossend: कुलयाषिताम् M. 3, 245. दार्० Çâk. 125. Jáén. 2, 237. — 2) aufgebend, verzichtend auf: यस्तु कर्मफलत्यागी स त्यागीत्यमियीयते Beag. 18, 11. मृत्यागिन् im Gegens. zu संन्यासिन् 12. — 3) aufopfernd, hingebend: म्रात्मन: der sich selbst aufopfert, freiwillig in den Tod geht M. 5,89; vgl. म्रात्म०. — मूर Held Taik. 3,3,241. Med. n. 71. — 4) freigebig Taik. Med. R. 6, 107, 6. Pankat. III, 259. Kathàs. 9,78.

त्यागिम (von त्याग) adj. = त्यक्त, त्यागेन निष्पन्न: ÇKDa. Wils. त्याजक (von त्यज्) adj. der Jmd verlässt, zurückweist, abweist Jlék. 2. 198

त्याद्य (wie eben) adj. P. 7,3,66, Vartt. Vop. 26,9. 1) zu verlassen, im Stich zu lassen, zu meiden, zu verstossen, zu entsernen M. 9,83.

MBB. 5,1359. R. 5,87,26. एष मे शर्णागतः । म्रत्याद्य: Катва́з. 7,92. सा ५ क्वन्यतिस्त्याद्य: Рамкат. 1,57.103. त्याद्या द्वष्ट: प्रियो ५ व्यासी-द्वुत्तीवार्गतता Ragh. 1,28. त्याद्यो यूविनाशावका वृष्य: Уава́в. Ввв. 8. 60, 7. — 2) auszugeben: नाव्यमस्त्याद्यः कद्यित् Pankat. 42, 13. तस्मादायव्यपि त्याद्यं न सत्त्वं संपदेषिभि: Катва́з. 21,100. त्याद्यं दाषवदित्यके कर्म प्राद्धमनीषिणः । यद्यदानतयःकर्म न त्याद्यमिति चापरे ॥ Ввас. 18,3. सुलम् Prab. 29,10. मृत्याद्यं मदीयं जीवितं यदि Катва́з. 17,60. — 3) hinzugeben, zu verschenken: न्यापार्जितं तु देवज्ञाव्ह्मणेभ्यस्त्याद्यम् Daçae. in Benf. Chr. 189,16. — Vgl. त्यक्तव्य.

त्याहम् und त्याहम् (त्य + दः) adj. ein solcher wie jener P. 3,2,60. — Vgl. ताहम्.

1. त्र (von त्रा) adj. f. ह्या schützend P. 3,2,3. in comp. mit dem was geschützt wird oder mit dem wovor geschützt wird; vgl. झंसत्र, श्रङ्खु-लि॰, म्रातप॰, कारि॰, कृतत्रा, गिरित्र, गा॰, जनत्रा (falsche Form für जलत्रा), जलत्रा, तनुत्र, तल॰, वक्रा, पार्स्लि॰, वध॰. — Vgl. 2. त्रा.

2. 7 = 7 drei in & 7.

त्रंस्, त्रेंसति und त्रंसैयति sprechen oder leuchten Duitup. 33,88.

त्रव्, त्रैवित gehen, sich bewegen Duitur. 5,30.

त्रङ्क, त्रङ्कते dass. Duâtup. 4,23.

त्रङ्के, त्रेङ्कित dass. Dairup. 5,29.

त्रङ्ग, त्रेङ्गति dass. Duatup. 5, 42, v. l. für लङ्ग्.

সঙ্গ m. und সঙ্গা f. eine bes. Art von Stadt oder N. pr. einer bestimmten Stadt Trik. 2,1,20. Wils. nach derselben Aut. = ক্রিয়ান্র্যু, welches aber nach dem Index einen besondern Artikel bildet. — Vgl. রঙ্গা, রঙ্গা, এরঙ্গা, এরঙ্গা, এরঙ্গা, এরঙ্গা, এরঙ্গা, রঙ্গা, রঙ্গা, এরঙ্গা, এরঙ্গা,

त्रहैं (von तर्द्) m. Eröffner, Freimacher: त्रहं वार्तस्य गोमंतः ए. ४,45,25. त्रन्द्, त्रेन्हित sich rühren u. s. w. Duatur. 3,32.

त्रप. त्रैयते verlegen werden, sich schämen Dahtup. 10, 12. त्रेपे P. 6,4, 122. Vop. 8,52. 107; सत्रपिष्ट oder स्रत्रप्त 107. पृद्याजनेषु संभाव्यं वर्षाय-सम्प्रपामके Rhéh-Tar. 3,94. त्रपैयति oder त्रापैयति dass. Dahtup. 19,60. als caus. verlegen machen, beschämen: स्रोत्ता भित्तायामपि किमपि चेत-स्त्रपयित Çantiç. 4,15. — Vgl. त्यत्त, तृत्र.

— ऋप sich verlegen abwenden, verlegen werden, sich schämen: नापत्रपेत प्रभेषु नाविभाव्यां गिरं स्तेत् MBH. 12,3491. येनापत्रपते साधुरसाधुस्तेन तुष्पति 3,110. 5,262.2681. 12,4617. य म्रात्मनापत्रपते भृशं नर्ः स सर्व-

लोकस्य गुरुर्भवत्युत 5,1091. नापत्रपत्त पापानि कुर्वत्तः 16,42. act.: ते ऽपत्रपत्ति तारग्रन्यस्तथावृत्ता भवत्ति च 12,9583. pass. impers.: बलैरप-त्रेपे BBAȚ. 14,84. — Vgl. अपत्रपण (gg.

— ट्यप dass.: भोषयन्सर्वपार्थवान् । न ट्यपत्रपसे कस्मात् MBs. 2,1433. 7,8848. न ट्यपत्रपसे नीच कर्मणानेन R. 3,59,3. स तं मनुष्यमात्रेण पुधि रामेण पातितः । न ट्यपत्रपसे स्वसुं किमिर्म् 6,98,5. ट्यपत्रपमाणेव 2, 37,10. act.: स्रयोममनयं कृता ट्यपत्रपसि 57,28. उत्तिष्ठ नाव्य कालस्ते लिज्जितुं मा ट्यपत्रप R. Goar. 2, 57,28. ट्यपत्रपन्मनुष्याणां मृग्यां मैथुन-माच्रम् MBs. 1,4585. — Vgl. ट्यपत्रपा.

त्रप (von त्रप्) 1) m. Verlegenheit, Scham: त्रपार्घामुख: Рамкат. 84, 8. Gewöhnlich त्रपा f. P. 3,3,104. AK. 1,1,2,23. H. 311. an. 2, 296. Мвр. р. 7. त्रपाकापसमिरित Мвп. 2,2239. स्तूपमानस्त्रपा रघे Råба-Тав. 4,50. त्रपास्य त्रपाम् Ratnáv. 27,7. मन्द्त्रपाभर Git. 12,1. Unbestimmt ob m. oder f.: त्रपाडिकता Råба-Тав. 6,330. गतत्रप adj. Вийс. P. 8,8,29. रास्ट्रिंग् (स्वां इक्तिरं) सा उन्वधावरूष्यत्रपा क्तत्रप: adj. 3,31,36. 1, 6,27. गलितत्रपा adj. Sån. D. 109. (चेष्टितानि) श्रधिकलङ्कानि, मध्यत्रीडानि, स्रंसमानत्रपाणि 60,13. Vgl. सत्रप, स्र्तत्रप. — 2) f. eine untreue Frau H. an. Med. — 3) f. Geschlecht, Familie. — 4) f. Ruhm Çabdar. im ÇKDr.

त्रपाक m. Bez. eines nicht-arischen Volksstammes Uṇtdik, im ÇKDa. त्रपार्एडा (त्र॰ + रू॰) f. Hure Ġʌṭàbu. im ÇKDa.

त्रपिष्ठ und त्रपीयंस् s. u. त्प्र.

त्रैंपु (von त्रप्) n. Unadis. 1,11. P. 6,1,177, Sch. Siddu. K. 248,6, 5 v. u. Zinn AK. 2,9,106. Таік. 3,3,67.276. H. 1042. an. 2,296. Мвд. р. 6. AV. 11,3,8. VS. 18,13. Кылд. Up. 4,17,7. М. 5,114. Јаси. 3,273. त्रट्यस्पापि मलं त्रपु । त्रेयं त्रपुमलं सीसम् MBB. 5,1526. R. 1,38,20 (Gorn. 39,19). Suga. 1,99,5. 142,17. 228,4. 2,43,6. 326,18. यया त्रपुतामयोः संयोगे धालत्तरस्य कास्यस्योत्पत्तिः Ind. St. 4,139. कात्रक्षप्रसम्यक्षींचितो पदि मणिस्त्रपृपि प्रतिबध्यते Райкат. 1,85. Blei Таік. 3,3,276. H. c. 189. H. an. Med. Das Zinn heisst viell. verschämt, weil es schon bei geringer Hitze im Augenblick des Schmelzeus sich gleichsam schen zusammenzieht; vgl. लाङ्यालु Mimosa pudica. — Vgl. त्रापुष.

त्रपुकाकारी (त्रपु + क °) c. eine Gurkenart, = त्रपुसी Râsan. im ÇKDs.

त्रपुकार्णिन् (von त्रपु + कर्णा) adj. der zinnerne Ohrgehünge hat ; m. Bein. Bhavanandin's Buan. Intr. 238.

त्रपुरी f. kleine Kurdamomen Ratnam. im ÇKDa. Unter एला wird nach ders. Aut. त्रिपुरी als Synonym aufgeführt; vgl. auch त्रिपुरा. त्रपुल n. = त्रपु Zinn Bhar. im Dvirüpak. ÇKDa.

স্থাম 1) m. N. pr. eines Kausmanns Laut. 356. 360. 363. Burn. Intr. 389. Schiefner, Lebensb. 246 (16). Nach der tib. Uebers. Gurke oder Melone. — 2) f. ई = त्रपुसी ÇKDR. und Wils. angeblich nach H. 1189, wo aber unsere Autoritäten त्रपुसी haben. — 3) n. a) Gurke, die Frucht der Trapushi Råsan. im ÇKDR. — b) = त्रपु Zinn Bhar. im Dyirüpak. ÇKDR.

त्रपुस् n. = त्रपु Zinn Unidik. im ÇKDa. H. ç. 159. Vjutp. 138. Ind. St. 2,262. — Vgl. त्रापुष.

त्रपुत्त 1) n. a) Gurke, die Frucht der Trapusi Kauç. 25. Suça. 1,29,